

Rozdział 4.

Przepisy końcowe.

§ 18. 1. Uchwała nie ma zastosowania do artykułów i usług produkowanych lub wykonywanych na potrzeby ludności.

2. Uchwała nie narusza przepisów uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1962 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport oraz rozliczeń z przedsiębiorstwami handlu zagranicznego (Monitor Polski Nr 22, poz. 95) i uchwały nr 314 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1961 r. w sprawie usprawnienia kooperacji przemysłowej (Monitor Polski Nr 69, poz. 296).

§ 19. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen produktów nietypowych oraz opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-94, poz. 1304 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 684),
- 2) § 5 uchwały nr 279 Rady Ministrów z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie zasad ustalania cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wytwarzanych przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu drobnego, przedsiębiorstwa przemysłu spółdzielczego oraz przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-52, poz. 695 i z 1955 r. Nr 5, poz. 62),

3) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311),

4) § 2 pkt 2 i § 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 6 lipca 1954 r. w sprawie przekazania uprawnień do ustalania cen usług (robót) o charakterze przemysłowym wykonywanych na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu drobnego, spółdzielnie oraz przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-65, poz. 847 i z 1956 r. Nr 14, poz. 222 oraz Biuletyn Państwowej Komisji Cen z 1959 r. Nr 9, poz. 81).

§ 20. Ilekroć w uchwale mowa jest o ministrze, należy przez to rozumieć także przewodniczących komitetów i komisji będących naczelnymi organami administracji państwowej oraz kierowników urzędów centralnych.

§ 21. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, właściwym ministrom i Przewodniczącemu Państwowej Komisji Cen.

§ 22. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

97

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 26 stycznia 1963 r.

w sprawie społecznej opieki nad zabytkami. •

Na podstawie art. 71 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w dalszych przepisach mowa jest o konserwatorze, należy przez to rozumieć wojewódzkiego konserwatora zabytków (konserwatora miasta wyłączonego z województwa).

2. Użyty w dalszych przepisach skrót „PTTK” oznacza Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze.

§ 2. 1. Przedmiotem opieki społecznej nad zabytkami może być każdy zabytek nieruchomy.

2. Zakres opieki społecznej obejmuje:

- 1) podejmowanie starań o utrzymanie w należyłym stanie zabytku i jego najbliższego otoczenia,
- 2) troska o należyte zagospodarowanie zabytku,
- 3) popularyzację znaczenia historycznego, naukowego lub artystycznego zabytku dla celów dydaktyczno-oświatowych.

3. Organizację opieki społecznej nad zabytkami powierza się Polskiemu Towarzystwu Turystyczno-Krajoznawczemu.

§ 3. 1. Opiekę społeczną nad zabytkami sprawują opiekunowie społeczni nad zabytkami, zwani dalej opiekunami.

2. Opiekunami mogą być:

- 1) osoby fizyczne pełnoletnie, nie karane sądownie za przestępstwa z chęci zysku,
- 2) osoby prawne,

3) zespoły osób zorganizowane w instytucjach, organizacjach, stowarzyszeniach lub szkołach, które wykazały zainteresowanie celami opieki społecznej nad zabytkami lub posiadają pewien dorobek w tej dziedzinie.

§ 4. Kandydat na opiekuna zgłasza zamiar sprawowania opieki nad wybranym przez siebie zabytkiem lub grupą zabytków zarządowi okręgu PTTK, właściwemu ze względu na miejsce znajdowania się zabytku.

§ 5. 1. Zarząd okręgu PTTK wpisuje kandydata na listę opiekunów po uzyskaniu zgody właściwego konserwatora.

2. Konserwator wyrażając zgodę na osobę kandydata określa zabytek lub grupę zabytków powierzonych jego opiece.

§ 6. 1. Zarząd okręgu PTTK zawiadamia kandydata o wpisaniu na listę opiekunów.

2. Odpisy zawiadomień przesyła się do wiadomości właściwym ze względu na miejsce znajdowania się zabytku:

- 1) prezydium gromadzkiej rady narodowej lub rady narodowej osiedla,
- 2) prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej,
- 3) konserwatora.

§ 7. 1. Opiekun otrzymuje legitymację wystawioną przez Zarząd Główny PTTK na wniosek zarządu okręgu PTTK i poświadczoną przez konserwatora.

2. Wzór legitymacji ustala Zarząd Główny PTTK w porozumieniu z Zarządem Muzeów i Ochrony Zabytków Ministerstwa Kultury i Sztuki.

§ 8. Zakres czynności opiekuna obejmuje udzielanie pomocy organom służby konserwatorskiej w sprawach dotyczących ochrony zabytku lub zabytków powierzonych jego opiece, a w szczególności:

- 1) zawiadamianie właściwego konserwatora oraz prezydium rady narodowej właściwych ze względu na miejsce położenia zabytku o zagrożeniu całości lub części zabytku, a ponadto
- 2) zawiadamianie organów Milicji Obywatelskiej o okolicznościach, stanowiących bezpośrednio zagrożenie zabytku, jeżeli zwłoka w działaniu mogłaby spowodować szkodę.

§ 9. W działalności swojej opiekun obowiązany jest stosować się do zarządzeń i wskazówek organów służby konserwatorskiej.

§ 10. 1. W razie odbywania podróży na zlecenie konserwatora opiekunowi przysługuje zwrot kosztów podróży oraz diety w wysokości i na zasadach ustalonych dla pracowników państwowych.

2. Wydatki z tego tytułu pokrywa się z kredytów budżetu terenowego, przewidzianych na ochronę zabytków.

§ 11. Wykonanie zarządzenia zleca się Dyrektorowi Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków, wojewódzkim konserwatorom zabytków (konserwatorom zabytków miast wyłączonych z województw) oraz Zarządowi Głównemu PTTK.

§ 12. Traci moc zarządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 20 grudnia 1954 r. w sprawie społecznych opiekunów nad zabytkami (Monitor Polski z 1955 r. Nr 18, poz. 189).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Kultury i Sztuki: *T. Galiński*

98

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z-dnia 29 stycznia 1963 r.

w sprawie sposobu i terminów uiszczenia należności za druk opisu patentowego.

Na podstawie art. 38 ust. 3 oraz art. 82 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Należność za druk opisu i rysunków wynalazku (opisu patentowego) wynosi zł 20 od strony druku.

2. O wysokości należności, o której mowa w ust. 1, Urząd Patentowy zawiadamia osobę zainteresowaną.

3. Uiszczenie należności wskazanej w zawiadomieniu powinno nastąpić w terminie:

- 1) jednego miesiąca od dnia doręczenia zawiadomienia — jeżeli zgłaszający posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce,
 - 2) dwóch miesięcy od dnia doręczenia zawiadomienia — jeżeli zgłaszający posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą w jednym z krajów europejskich,
 - 3) trzech miesięcy od dnia doręczenia zawiadomienia — jeżeli zgłaszający posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą w jednym z krajów nie wymienionych w pkt 2.
4. Do czasu uiszczenia należności za druk opisu patentowego Urząd Patentowy nie wydaje dokumentu patentowe-

go oraz świadectwa autorskiego na wynalazek, których dotyczy ten opis patentowy.

§ 2. Obowiązek uiszczenia należności za druk opisu patentowego nie dotyczy wynalazku, stanowiącego własność Państwa.

§ 3. Należność wymienioną w § 1 uiszcza się gotówką w oddziale Narodowego Banku Polskiego albo przekazem pocztowym lub przelewem na rachunek Urzędu Patentowego w Narodowym Banku Polskim. Przy dokonywaniu wpłaty, należy wskazać oddział Narodowego Banku Polskiego, który prowadzi rachunek Urzędu Patentowego, numer rachunku, tytuł wpłaty i klasyfikację dochodów budżetowych Urzędu Patentowego.

§ 4. Przepisy zarządzenia stosuje się odpowiednio w razie wydawania drukiem opisów wzorów użytkowych oraz do należności za ponowny druk opisów patentowych, co do których Urząd Patentowy postanowi o ich sprostowaniu zgodnie z art. 40 Prawa wynalazczego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Prezes Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej: *Z. Muszyński*

99

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1963 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 99 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen fabrycznych, cen rozliczeniowych i cen porównywalnych w przemyśle uspołecznionym oraz ich stosowania.

1. Na podstawie § 2 uchwały nr 32 Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1963 r. zmieniającej uchwałę w sprawie zasad i trybu ustalania cen fabrycznych, cen rozliczeniowych i cen porównywalnych w przemyśle uspołecznionym oraz ich stosowania (Monitor Polski Nr 13, poz. 67) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 99 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen fabrycznych, cen rozliczeniowych i cen porównywalnych w przemyśle uspołecznionym oraz ich stosowania (Monitor Polski Nr 32, poz. 155) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów i ustępów.

2. Jednolity tekst uchwały nr 99 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen fabrycznych, cen rozliczeniowych i cen porównywalnych w przemyśle uspołecznionym oraz ich stosowania nie obejmuje § 3 uchwały nr 32 Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1963 r. zmieniającej uchwałę w sprawie zasad i trybu ustalania cen fabrycznych, cen rozliczeniowych i cen porównywalnych w przemyśle uspołecznionym oraz ich stosowania (Monitor Polski Nr 13, poz. 67) w brzmieniu:

„§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrychowski